Lupin III and the Fuma Conspiracy [DVD]

Lupin III and the Fuma Conspiracy [DVD]

Vår anmelder var i ferd med å miste troen på Lupin III-franchisen, men så dukket *Lupin III and the Fuma Conspiracy* opp og fikk skuta på rett kjøl igjen. Det ser lyst ut for Lupin.

Rupan sansei: Fûma ichizoku no inbô
Masayuki Ozeki
Toho Studios
1987
Sandrew Metronome
4:3 Fullskjerm (1,33:1)
Dolby Digital 2.0
75 min.
2

5

Lupin gjenfødt

Med forrige *Lupin III*-film ferskt i minnet (*Lupin III - Babylons gull*, 1985), er jeg litt skeptisk idet jeg trykker på play-knappen og lener meg tilbake i sofaen. Jeg har alltid elsket TV-serien, men det er ingen tvil om at franchisen har noen vanskeligheter med å fylle ut det store lerretet. Når Miyazaki gjorde det i 1979 med *Castle of Cagliostro*, forandret han i mine øyne serien. Den modnet, ble på en måte voksen og klar for resten av verden. Da jeg senere så oppfølgeren, ble jeg sjokkert. Heldigvis har noen med respekt for fansen og enda viktigere, nemlig serien, tatt roret igjen. For når Lupin og gjengen styrer vekk fra aliens og Babels tårn, og snubler over den skumle Fuma-klanen. Ja da er alle synder tilgitt! Nesten i alle fall.

I utkanten av en japansk landsby holdes det bryllup. Brudegommen er den tause samurai Ishikawa Goemon. Han er iført en sort kimono, og er for første gang i manns minne ubevæpnet. Hele det tradisjonelle, japanske rommet av papir og skyvedører er overfullt av menn og kvinner i de samme, mørke kimonoene. Alle like alvorlige. Dette er uten tvil Goemons innerste krets. Den kommende svigerfaren rekker frem en gammel urne, og forklarer at det er Goemons tur til å våke over den. Goemon strekker frem hendene for å fullføre tradisjonen, men oppdager noen sortkledde skikkelser oppunder takbjelkene. Kaos bryter ut idet ninjaene nådeløst angriper. Målet er urnen, og angriperne gjør alt for å få tak i den. Goemon kjemper modig som alltid, men må ty til gamle venner for å få krukken tilbake. I kaoset tar ninjaene hans vakre brud som gissel. For å få sin store kjærlighet tilbake må han gi fra seg den mystiske urnen. En enkel avgjørelse, hadde det ikke vært for at den skjuler en stor hemmelighet.

Dette er uten tvil Ishikawa Goemons film. Noe som er et spennende perspektivvalg, siden han i mine øyne er den karakteren i serien, som kanskje er minst interessant. Helt til nå i alle fall. Og det er dette som er noe av det beste. Goemon utvikler seg i gjennom filmen, kanskje ikke så mye, men nok å gjøre seerne nyfikne på ham. På hvorfor han er som han er, og handler som han gjør. Pluss nummer to kommer i de overlegne tegningene i filmen. Og ikke minst hvordan de beveger seg. Jeg smeltet nesten i det jeg så de vakre landskapene i åpningssekvensen. Dette er virkelig den åndelige oppfølgeren til
Castle of Cagliostro.

Lupin ser igjen ut som et menneske. Ikke en hjulbeint tulling som da han besteg Babylons gulltårn i den forrige filmen. Han går og oppfører seg som den kjekke skurken han er. Et annet artig aspekt er inspektør Zenigata som atter en gang er med. Etter at Lupin III arrangerer sin egen død og forsvinner, går Zenigata på en personlig smell og forlater Interpool til fordel for et lokalt kloster. Han barberer seg på hodet til og med. Da han finner ut at hans nemesis fortsatt går fri, glemmer han alt om hellige løfter og er tilbake i den beige trenchcoaten sin fortere enn noen kan begripe.

Filmen scorer også veldig godt på lydsiden. Merkelig nok er det ikke Yasuo Yamada som har stemmen til Lupin, men Toshio Furukawa. Det føles litt rart i starten men Furukawa klarer seg meget bra og gjør på mange måter en bedre jobb enn det veteran Yamada gjorde i
Lupin III - Babylons gull! Dette gjelder også Jigen, Lupins trofaste revolvermann. Ikke at jeg merket det i starten, siden han ofte har en tendens til å tale med revolveren. I det hele tatt ingen krise. Musikken svinger som resten av filmen, vi snakker skikkelig jazz på den gode gamle ?Lupin-ish? måten. En måte som får deg å smile fra øre til øre.

Det som gjør at denne filmen ikke når opp til
Castle of Cagliostro i kvalitet er at filmen er for kort. Da blir historien for tynn. Det føles litt som en litt lang episode. Det er så mye som kunne vært gøy å se. Enda mer japansk miljø og natur ville ikke vært dumt. Dessuten kunne gjerne Goemon fortalt mer om seg selv. Mer om hvordan han fant kjærligheten. Vi får bare så vidt muligheten til å løfte den steinen. Og det er en stor stein.

Utgivelsen:

Utgivelsen er ikke noe mer revolusjonerende enn i den forrige filmen. Noe som forundrer en ydmyk kritiker, siden det etter hvert begynner å bli en del ekstramateriell, i form av artwork, intervjuer og sniktitter, som burde deles med verden.
Lupin III er jo uten tvil en veldig spennende franchise.

Som noen avsluttende ord så er det ikke annet å si enn at det har vært en opptur å se igjen Lupin og vennene hans. Filmen skaper virkelig forventninger til de senere eventyr den skruppelløse gjengen begir seg ut på. Og hva regissør Masayuki Ozeki angår? Han er ikke anime-historiens beste auteur, men han klarer uten tvil å styre skipet vekk fra skjærene og inn i tryggere farvann. Noe som er en bragd i seg selv! For det så ille ut en liten stund?

Anmeldt av Kristian D. Laache, 21.04.10

Takk til Sandrew Metronome for anmeldereksemplar.

Relaterte utgivelser:

Lupin III - Babylons gull

Ja
LupinIII_fuma_cover;